

Емъ-Вагра 16 Августъ 867. Господине Славейковъ,
 Изключително и безпристрастно ви казвамъ, че су-
 щей-то, што става причинъ да ви пиша, много на зара-
 зата. Като мисля и делямъ за отношето на народното об-
 ражение, азъ направихъ приключението тѣ до васъ ста-
 ния, съ която азъ старая, ако не пренеса скрути тѣ
 ния на общото и народното ни просвѣщеніе, да не
 направя поне малко поощрение, колкото единъ писателъ
 е. Като ви пиша, наскоро азъ сѣдмъ надежда, че
 ще и дадете място въ списаніето тѣ на вѣщата
 ния, единъкъ тѣ на нашия-то народъ и много
 вѣща тѣ отъ менъ. А ако видѣ, че вѣнъ сѣ обна-
 родуваніето и удовлетворително дѣланіето;
 тогава ще мѣ задоволи и поощри тѣ и за-
 руги тѣ да имамъ сѣ васъ, корреспонденция.
 Надѣвамъ азъ на скоро да ви изпратя и друга ста-
 ния по Естествени-то Науки

Считамъ азъ се решително да са направя Вашъ
 Приятелъ Атанасъ Бондевъ,

Т. Славейковъ.

Несъмнено да мисля зареди што не ми азъ
 работни тѣ недела. Азъ нарочно хванахъ кондъ
 додого въ Пловдивъ да да приема по скоро отъ
 форъ ви; а то мисля тѣ. Днесъ си тръгвамъ пакъ се
 въ Еленъ а на кракъ ви пиша. Пакъ ви напомнямъ